

พื้นฐาน...ใครว่าไม่สำคัญ

ผู้เขียน : ปาณิสรา คงสมจิตต์

นักเอกสารสนเทศ : ห้องสมุดคณะผลิตกรรมการเกษตร

เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมานี้มีสื่อมวลชนหลายสื่อได้ออกมาพูดและกล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกรณีที่มีเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ยังอ่านหนังสือไม่ออก และเขียนไม่ได้เป็นจำนวนมากรวมทั้งพบว่ามีเด็กที่อ่านเขียนไม่คล่องและต้องปรับปรุงอีกมากกว่า 200,000 คน ทำให้หลายฝ่ายโดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ต้องรีบแก้ไขปัญหาและมีแนวทางที่จะนำหนังสือแบบเรียนภาษาไทยแบบเรียนเร็วใหม่ฝึกสะกดคำภาษาไทยในยุคของหลวงประดิษฐไพฑูริ (ชด เมนะ โปธิ) และนายฉันทน์ ขำวิไล ที่ได้ร่วมกันแต่งเมื่อปี พ.ศ.2477 กลับมาใช้ใหม่

โดยแนวทางนี้นั้นถือว่าเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเด็กอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่คล่อง ซึ่งเป้าหมายจะอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 คือระดับ ป.1 – ป.3 เริ่มตั้งแต่เด็กที่เรียนอยู่ในชั้น ป.1 อยู่แล้วให้ฝึกเรียนแบบสะกดคำ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือเด็กที่เรียนชั้น ป.1 ไปแล้ว แต่ยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ก็สามารถให้แบบเรียนดังกล่าวเข้าไปแก้ปัญหาได้ เด็กก็จะสามารถอ่านเขียนได้คล่องขึ้น ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะจัดส่งแบบเรียนเร็วใหม่นี้ไปให้กับทางโรงเรียนที่สมัครใจต้องการใช้ ซึ่งในเบื้องต้นนี้อยู่ในระหว่างการจัดพิมพ์เพียง 600,000 เล่ม และจะแจกให้ทันในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 2557

มีนักวิชาการหลายท่าน ออกมาแสดงความคิดเห็นสนับสนุนกับแนวทางแก้ปัญหานี้ เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบัน โรงเรียนเน้นสอนแบบให้เด็กท่องจำเป็นคำๆ ทำให้เมื่อเจอศัพท์ใหม่ เด็กไม่สามารถอ่านประโยคนั้นได้ สอดคล้องกับทฤษฎีของคนที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาก็ออกมาให้ข้อมูลว่า การเรียนแบบแจกลูกสะกดคำเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาไทย ต้นเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทย ผิดเพี้ยนไป อาจเป็นเพราะมีนักวิชาการยุคสมัยหนึ่งที่จบมาจากต่างประเทศนำวิธีการเรียนแบบจำเป็นคำๆ มาใช้กับการสอนภาษาไทย ทำการสอนแบบเร่งรัดมากเกินไป เด็กไม่ได้เริ่มจากการฝึกเขียน ฝึกอ่านสะกดคำ หรือฝึกผันวรรณยุกต์แบบออกเสียง จึงทำให้เด็กอ่านหนังสือได้ไม่แตกฉานและเขียนหนังสือไม่ถูกต้อง ซึ่งถ้าหากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะนำหนังสือแบบเรียนเร็วใหม่กลับมาใช้ก็จะทำให้เด็กเรียนรู้การสะกดคำได้อย่างถูกต้อง เมื่อไปเจอศัพท์ยากขึ้นก็จะไม่มีปัญหา

แม้กระทั่งในโลกของโซเชียลมีเดียหรือสังคมออนไลน์ คนร่วมยุคสมัย อย่างเช่นบุคคลที่มีนามว่าป้าเสลา ก็ได้แสดงความเห็นว่า “ป้าเสลา ก็อยากให้กระทรวงศึกษาฯ นำหนังสือแบบเรียนรุ่นนี้มาสอนเด็กๆ อีกจิงเลย เพราะรู้สึกรู้ว่าการเรียนภาษาไทยสมัยก่อนจะสร้างฐานความรู้ทางภาษาได้แน่นดี”

เมื่อย้อนกลับไปยังยุคสมัยที่ผู้เขียนยังเป็นเด็ก ก็ยังเคยได้ใช้แบบเรียนภาษาไทยแบบเรียนเร็วใหม่ของหลวงจรูญกจิวิฑูร (ชด เมนะ โปธิ) และนายฉันทน์ ขำวิไล ในการฝึกอ่าน เป็นหนังสือแบบเรียนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ (ซึ่งใครที่อยากเห็นตัวอย่างหรือหน้าตาของหนังสือที่ว่านี้ก็เปิดเข้าไปดูทางอินเทอร์เน็ตได้) พิมพ์เป็นตัวอักษรด้วยตัวหนา สีดำ ตัวโต อ่านง่าย ผู้เขียนชอบหยิบมาอ่านบ่อยๆ

เพราะมีเรื่องชวนให้อ่าน จากคำและประโยคที่ผูกเป็นเรื่องราว เข้าใจง่าย อ่านเมื่อไรก็ไม่เคยเบื่อ ยังจดจำได้ขึ้นใจ อาทิเช่น...

“อีกาทาดิ ปะปู้ อีกาจูบ บิดาปะอีกาจูบ บิดาจูอีกา”

“ป้าปะปู้ กู้อีจู้ ป้าจูปู้กู้อีจู้”

“เด็กชายใหม่ รักหมู เป็นเด็กดี ตื่นนอนแต่เช้าๆ ทุกวัน.....”

“เมืองไทย ใหญ่อุดม ดินดีสม เป็นนาสวน....”

ฯลฯ

ผู้เขียนจำได้ว่า เป็นหนังสือเล่มแรกในชีวิตที่ทำให้ผู้เขียนสามารถอ่านหนังสือได้ อ่านทุกวัน อ่านจนคล่อง และอ่านจนจบเล่ม เมื่อจบเล่มแรกแล้วก็ทำให้อยากอ่านเล่มอื่นๆ อีก จนทำให้คิดเป็นนิสัยรักการอ่าน โดยไม่รู้ตัวและชอบที่จะขีดๆ เขียนๆ และอ่านเพื่อจะเรียนรู้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ในสิ่งที่ตนเองไม่เคยไปพบไปเห็นจากสิ่งนั้น....ส่งผลให้เกือกุลและมีประโยชน์กับหน้าที่การงานที่ทำมาจนถึงเวลานี้ ทั้งการ(เคย)เป็นครูสอนภาษาไทย พิธีกร นักเขียน หรือแม้กระทั่งการเป็นนักจัดรายการวิทยุที่ต้องผ่านกระบวนการทดสอบจนได้รับบัตรผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ (นับว่าหินมาก สอบถึงสามครั้งกว่าจะได้บัตรนี้มา)

ในช่วงทำยนี้ ผู้เขียนอยากจะชี้ให้เห็นว่า พื้นฐานการฝึกอ่านภาษาไทยเบื้องต้นในช่วงวัยเด็กนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะสืบเนื่องไปในภายภาคหน้า ซึ่งเมื่อมีพื้นฐานการอ่านที่ดี อ่านได้เป็น อ่านได้คล่อง ก็ส่งผลให้มีการเขียนที่ดีและถูกต้องได้ด้วย โดยจากเสี้ยวหนึ่งของชีวิตในด้านที่ประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้เขียนไม่อาจละเลยในการที่จะระลึกถึงและกราบขอบพระคุณให้กับแบบเรียนเร็วของหลวง

ครูณกิจวิฑูร(ชด เมนะโพธิ) ที่แต่งร่วมกับนายฉันท์ ขำวิไล นี้ได้ นับว่าเป็นหนังสือเล่มแรกในชีวิต ที่ทำให้ผู้เขียนเป็นคนรักการอ่าน รักที่จะเรียนรู้ อย่างไม่มีวันสิ้นสุด...ขอขอบคุณและการช่วยเหลือด้วยหัวใจ.....

***แหล่งอ้างอิง**

- หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน : พิมพ์แบบเรียน “ก.กา” แก่เด็กอ่านไม่ออก, หน้า 6 , ฉบับวันที่ 23 เมษายน 2557.

- www.att.in.th/index.php?op=dynamiccontent_detail&dynamiccontent_id=9112

(ออนไลน์: สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2557)

- www.arunsawat.com/board/index.php?topic=2899.50

(ออนไลน์ : สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2557)